

Пол Верлен
Гроздобер

На Жорж Рал

Главата зашуми ли ви приятно,
и забуксува нещо паметта –
послушайте, туй химн е на кръвта...
О, музика, далечна, непонятна!

Послушайте! – тя, може би, и плаче,
с един нечуван до тогава глас,
душата ни изгонил в своя бяс
и който ей сега ще млъкне, мрачен.

Мой брат по кръв, да вдигнем тост,
и, брат на виното, – сама кръвта!
О, вино, кръв, – червен апотеоз!

Плачете, пейте! – нека паметта,
душата бягат – до мига последен
намагнетисвайте гръбнака беден.

КРАЙ

© Борис Илиев, превод от френски

Paul Verlaine

Източник: Литературен клуб

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7216>]